

Toelichting gehouden door Anne Willocx-Michielsen Beste vrienden. Vanavond zou ik jullie spreken over geschenken. Nu in deze tijd van het jaar is dit wel zeer gepast. Je hoeft je brievenbus maar te openen, en je wordt overladen met allerlei boekjes, kleurrijke folders. Het zijn allemaal ideeën om iets te schenken aan familie of vrienden. En had je nog niet genoeg met je brievenbus dan kan je nog op het internet gaan zoeken. Je typt het woord “geschenk” in, en je krijgt pagina’s vol met ideeën. Langs alle kanten zal men je helpen om maar iets te vinden. Maar eigenlijk komen wij niets meer te kort, en hebben dit eigenlijk niet meer nodig.. Als

ik dagen en dagen moet zoeken naar iets, dan heb ik daar ook soms wat vragen bij . Is dat dan allemaal nog wel nodig?

En geschenken geven is dit niet van deze tijd of was dit van vroeger al ?

Als we terugkijken naar onze lezing

uit het boek Esther dat we zojuist gelezen hebben onthoud ik dit toch: (ik citeer)

“...omdat dit de

maand was waarin

droefheid was veranderd

in vreugde en waarin rouw was veranderd in feest. Ze moesten

er dagen van feestmaal en feestvreugde van maken, dagen waarop ze elkaar lekkernijen stuurden en geschenken gaven aan armen”.

In die tijd vonden zij het ook belangrijk, feesten, vreugde, geschenken geven.

Waarom zouden geschenken dan toch wel

belangrijk kunnen zijn ?

Natuurlijk gaat het zeker om de daad. De daad van het geven, een bijdrage geven. Bij het

schikken van een cadeau geef je toch iets van jezelf. Het geeft toch aan wat de andere voor jou betekent.

Aanvoelen wat voor de andere een leuk presentje zou kunnen zijn. Wat zou haar of hem gelukkig maken.

Eigenlijk wel een groot denkwerk.

Ik persoonlijk vind het heel leuk om een cadeautje te zoeken voor anderen. Gaan uitzoeken wat de andere nog niet heeft en toch heel leuk zou vinden. Geschenken hoeven helemaal niet duur te zijn.

Maar hoe ga ik te werk om het geschenk te kiezen?

-

Eerste en vooral gaat jij

je inleven in de persoon voor wie je het geschenk koopt. Je gaat natuurlijk geen boek kopen voor iemand die een hekel heeft aan lezen, geen kookboek voor iemand die niet van koken houdt.

-

Het geschenk dat je geeft moet ook bij jezelf passen. Je moet het presentje

zelf ook graag zien. Iets dat je niet graag ziet kan je niet met voldoende warmte en vriendelijkheid geven.

-

Heel leuk is je geschenkje in een mooi papiertje te wikkelen. Als je iemand bent die heel milieuvriendelijk

leeft kan je , je pakje heel sober inpakken met bruin papier en daarop een strikje in raffia.

Zo maakt je het pakje nog een stukje van jezelf.

Ik voel al zelf die warmte in mij opkomen om dit al aan iemand te kunnen geven.

Maar dan komt nog de ander kant. Geschenkjes geven vind ik eenvoudig maar geschenkjes ontvangen.

Vrienden die je uitnodigt voor een etentje of feestje nemen vaak een geschenkje mee, een boeketje bloemen of een fles wijn of pralines. Hoe moet dat nu...moet die fles meteen open, of je vrienden onmiddellijk de pralines presenteren . Dikwijls vind ik me daar heel onhandig in.

Door elkaar iets te schenken, geven we toch een teken van vriendschap. Het is een manier om te zeggen: " jij betekent wel veel voor mij".

Het grootste geschenk is

toch de vriendschap .

Deze vriendschap of liefde hebben wij allemaal broodnodig. Het voelen dat jij erbij hoort is toch iets waar we allemaal naar verlangen.

Het elkaars geven van een geschenk is toch een uitdrukking van de liefde en de vriendschap die we voor elkaar hebben.

Al hebben we in deze tijd veel, en komen we misschien niets meer tekort. Vriendschap en liefde zullen we altijd nodig hebben. Voor mij is het schenken van presentjes een middel om de andere te laten voelen die hij of zij me zeer nauw aan het hart ligt.

Bij het allemaal nu neerschrijven en nadenken, ben ik toch nog meer bewust geworden, dat ik eigenlijk veel om anderen geef en daarom ook zo graag geschenkjes geef. Ik voel mij daar zeer goed bij.

Misschien kunnen we dit jaar

een presentje zoeken , moet helemaal niet groot zijn of duur,maar dat we met veel warmte en vriendschap

schenken.

Anne Willocx-Michielsen